

Mantos möte

i en av alla dagars nätter
vandrar
ögonvingar
vida

omsluter hav
ur hav stiger
plymer
vajande

handljus ber vassen;
berätta mig dina färder

vassen förblev tyst
intet ord flöt över vassens stängda
vågor sköljde milda runt vassens vrister
porlandeblommor
vitas pärlband
sandvirvlar strömmade under vassens valv
fotbågar
leende böljade vassen
plymer mjuka smekte kinden
pannan
tärnor svepte vackerföljande vassens rörelse in i vindar
fiskar svepte vackerföljande vassens rörelse in i vågor

ser du solen där i molnbädd segla
så frågade vassen

solen står helt still
så sade handljusen

är det så
är du still
så frågade vassen

handljusen vid namn Manto lyfte blicken vidare in
nej vågor vaggas mig
så sade Manto

så är solen still
så frågade vassen och rörde vid Mantos stängda
förtälj mig vad du ser

detta ser jag
stranden är en fågels kropp
med vingar bredda ut
havspärlor glimmar vita
palmer vajar breda blad
solfjädershänder

havet
din vida mantel andas azur
en snäcka är i mina händer
jag ber vindar in
varligt lägger jag mina läppar till vi andas
snäcka lindar ut havens djupa vida
solvindar sveper in sjunker in i strandvingar
röd fågel lyfter
lyfter breder ut solvingar eldröda
sveper värme in
in i mitt inre
jag lägger mig i vila
med vidöppna ögon följer jag
hennes skridande följe
tindrande ljusglimtar sköljer in i mörka nattvänden
vi sitta vid natts skireldars ansikten i lyssnargåva
så andas de gryning in
blå fågel lyfter
breder ut månvingar eldblå
sveper ljus in
in i mitt inre
jag tackar nattens väktarljus
hälsar dagens väktarljus
havet vaggas ej
havet andas cirkelljus
jag står i havets mitt, så vacker är rörelsen

jag står i havssol
vi stiger
ljustråd
skirstark
jag ser spindelmor väva dagen
så rund god vacker är hennes gest
åtta ben
åtta blad
åttfaldigad
är hennes skönhet
molnhänder strömmar in
havssolen är himmelssol
vi seglar i strålande
flätar samman händer

det är min upplevelse
så sade Manto

så är solen stilla, så frågade vassen

nej vi är ej stilla, så svarade Manto

lyss till min, vår saga
jag är en del av haven
haven är icke endast det du här ser
vi är i allt
i allts allt och allts allt är vi
mina fötter är djupinnerligt fästade i jorدهänder
mina fötter är ej mina
vi är rötter
bäckar
ådror
i allts allt och allts allt är vi
har du hört blodet sjunga
så är vår stämma
så stiger jag, vi upp i rak linje
till synes
rör vid ytguldets silver
hav älskade hav
öppna dig
havet öppnar sin yta

jag möter solvandringen
fylls av hjärtljuslycka
knoppas och slår ut mina plymer
ser du mina plymer tala med vinden
ser du vinden tala med mina plymer
vi är ett
allt är etts allt
allt är etts i allt
ser du havens
solens
allts färder
så frågade vassen

Manto andades stilla
jag ser
i hörandelyssnan

så vad är din önskansvilja
så frågade vassen

jag önskar fläta samman
med dina fingrar
till seglande
båt för vindfärd
genom haven
till härthamn

så må det ske svarade vassen
jag lägger våra blad i dina händer

Manto bugade sig
med varlig hand lyfte han silverne blad
skar vassen detta utan att skada dess rötter

de tackade varandra

vassen förtäljde Manto flätandets konst
och båten växte saktalugnt fram

av morgondimmans händer gavs Manto segel
av vindar gavs han riktning

av markens gröda gavs han näring
av blommas krona gavs han värme
så bad han havet om löfte till
de seglade vida till stranden

där väntar hon
med det namn hon endast viskar i hans hjärta

i en av alla dagars nätter
vandrar
ögonvingar
vida

omsluter hav
ur hav stiger
plymer
vajande

handljus ber vassen
berätta mig dina färder

så berättar de för
varandra

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten